

LIVGÅRDISTEN

Possunt Nec Posse Videntur

Nr 2 hösten 2025

Livbataljon uppställda för H.M. Konungens inspektion på inre borggården.

Foto: Frida Kämpe, Försvarsmakten

Befrielsekriget 1521, Rhen 1631, Lützen 1632, Warsawa 1656,
Tåget över Bält 1658, Halmstad 1676, Lund 1676, Landskrona 1677,
Narva 1700, Düna 1701, Kliszow 1702, Holowczyn 1708, Svensksund 1790

LIVGARDISTEN

Livgardets kamratförenings
tidskrift
Nr 2 - hösten 2025 - Årgång 8
Redaktör
Andreas Olsson
Ansvarig utgivare
Håkan Hedlund

Innehåll:

Ordförande	s 2
Chefen Livgardet	s 4
H.M Konungens inspektion av Livbataljon	s 6
Militärpolisbataljonen	s 8
Redaktören	s 9
Musketerarkåren	s 10
Bilder från året	s 11
KFÖ 1985	s 12
Utbe	s 14
Pastorn	s 15
Jubilanter	s 17

Styrelsen

Ordförande: Håkan Hedlund
Vice ordf: Lars Wikström
Sekreterare: Joakim Genetay
Skattmästare: Tommy Forsberg
Info och webb: Jan Bajer
Klubbmästare: Anders Ahlner
Redaktör: Andreas Olsson
Ledamot: Sten Aleman
Ledamot: Urban Forsberg

Ordförande har ordet: Bästa Livgardeskamrater!

Livgardets 504 år går mot det traditionsmässiga firandet av regementets 505:e år i januari. Vår långa historia ställer samtidigt inte andra kortare tidsperioder i skuggan eller för den delen blickar mot andra tidsepoker. Kriget efter Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina går snart in på sitt femte år. Att ett krig i vår europeiska närhet som i genomförande liknar det första världskriget och samtidigt närmar sig det andra världskriget i tid var inte för så länge sedan relativt otänkbart. Detta manar verkligen till eftertanke och samtal. Kriget har även medfört att Sverige nu är inne på det andra året som Nato partner med flera konsekvenser.

Detsäkerhetspolitiska läget fortsätter följaktligen att förändra och påverka Livgardet på flera sätt. Jag hoppas att flera artiklar i detta nummer av "Livgardisten" väl beskriver dagsläget. Kamratförening deltar vid regementets alla viktiga milstolpar under året: 14:e januari, flera dagar för uttryckning från grundutbildningen, det nordiska gardesutbytet, 6:e juni, Livgardesdag, 6:e november och den 4:e december.

I styrelsen överser vi alltid hur våra klubbaktiviteter kan utvecklas, till del utifrån vår förmåga. Livgardesluncherna är uppskattade och kommer fortsätta, dock fick vi av flera skäl ställa in den i oktober. Vi vill åter få till mer praktiska aktiviteter i form av studiebesök vid krigsförbanden – vilket kommer lyftas upp. En av de finaste och trevligast uppgifterna för en kamratförening är fortsatt att dela föreningens erkänsla till de bästa kamraterna vid uttryckande plutoner. Det är verkligen fantastiskt att läsa de fina motiveringarna som utgör grund till detta.

Kransen vid 06NOV.
Foto: Håkan Hedlund

Vad gäller aktiviteterna så uppmuntrar jag för 2026 att redan nu att boka in möjligheten att delta vid: Livgardets "födelsedag" den 14 januari – genomförs numera under förmiddagen i syfte att regementschefen därefter kan genomföra en gemensam personaldag. Det är kanske det enda dagen under året som C LG har huvuddelen av det stora Livgardet samlat.

Att den 6:e juni vid 16-tiden gå med i Nationaldagens festtåg upp till Skansen. Livgardets kamratförening är "riktförening" – Vi går först och behöver bli flera, det är en högtid med underbart positiv inramning.

Det kommande året rymmer flera tidsmässiga milstolpar. Den infanteristiska roten av vår gemensamma kamratförening - Svea gardes kamratförening skapades för 100 år sedan. Styrelsen planerar ett högtidlighållande av detta under året. Regimentets Högtidsdagen för slaget vid Lund 1676 ser ut att firas lite mer omfattande på den 350:e minnesdagen. Där deltar kamratföreningen som alltid traditionsenligt den 4:e december.

Styrelsen har på uppdrag utifrån årsmötets beslut sett till att vi nu är medlemmar av Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund. Ett regionalt samarbetsmöte gav ett bra utbyte av erfarenheter. I juni kommer det nordiska samarbetet uppmärksamma 40 år i Eksjö.

Regimentets Högtidsdagen för slaget vid Lützen högtidlighöll vi den 6:e november för det tredje året. Det var glädjande att regementspastor Annika Boltensern och fv regementspastor Lisa Mobrand gemensamt höll betraktelse. Vad gäller den högtidsdagen närmar sig 400 årsminnet av slaget vid Lützen, det blir intressant att följa hur den hågkomsten kommer utformas. Under min tid i Berlin var det ett stående uppdrag att lägga en krans vid Gustav Adolf stenen, med min finske och estniska kollega försvarsattachékollega. Och vid 300 årsfirandet var Gustav V med gardesvakt på plats i Tyskland.

Jag vill avsluta året med att tacka Dig som medlem för att Du just är medlem, och på så sätt manifesterar Ditt stöd till Livgardet och visa på konkret kamratskap med regemente samt alla som håller regementet högt. Utan Ditt medlemskap och engagemang samt deltagande vid olika evenemang kan föreningen inte utgöra ett gott stöd till Livgardet.

Ett ytterligare tack vill jag rikta till styrelsen som tar ansvar och genomför olika aktiviteter. Tidningen "Livgardisten" utgör ett konkret exempel på en uppskattad produkt till gagn för kamratskap, informationsspridning och stöd i stort. Jag önskar Dig en god läsning och om Vi inte ses på kamratföreningens julaftonsmottagningen - framför allt en riktigt god jul och gott nytt år!

Håkan Hedlund
Ordförande

Kamratföreningen framför Minnesstenen vid Gustav Adolf kyrkan Foto: Okänd skolelev förbipasserande.

CHEFEN FÖR LIVGARDET

Livgardeskamrater - Tradition och förnyelse

Att Livgardet är Försvarsmaktens äldsta förband; att det är krig i Europa; att Sverige inte längre är allianslöst; att obemannade farkoster kommer påverka stridsteknik, taktik och operationskonst; och att vi står inför en omfattande upprustning är sanningar som ofta upprepas. Frågan är hur det påverkar oss och vår verksamhet.

Att vi är Försvarsmaktens äldsta förband med den unika förmågan att förgylla statsceremonier präglar i viss utsträckning vår självbild. Någon kanske tycker att det är oviktigt och mest en turistattraktion. Jag är av motsatt uppfattning.

Ceremonierna är bärare av djupa symboliska värden. Vi paraderar i våra finaste uniformer, med medaljer i original och med blankvapen (i form av dragna sablar och monterade bajonetter) för att både symboliskt och faktiskt manifestera vår vilja och vår förmåga att försvara vårt land och den djupa innebörden i grundlagen. *Foto: Försvarsmakten*

Vi representerar vid dessa tillfällen inte bara oss själva eller Livgardet utan hela Sverige. När vi eskorterar och paraderar för besökande statschefer är vi en viktig del i hur Sverige visar besökaren vår vilja till försvar och vår stolthet som fri nation.

Vid Riksmötets öppnande hade jag den stora glädjen att tillsammans med hovstallmästaren, före Livgardeschefen överste Håkan Hedlund, rida bakom Konungen och Drottningens vagn. Tack alla Sveagardister, Livdragoner och försvarsmusiker som bidrog till att Riksmötets öppnande blev så pampigt som det förväntas vara.

Att svenska soldater och officerare är duktiga på stridsteknik och i brigadens manöverområde (lägre taktisk nivå) vet vi sedan tidigare. Det har våra soldater visat under operationer i Afghanistan, Mali, Somalia och Irak men även i multinationella övningar. Samma sak visar alla ni som tjänstgjort inom ramen för INTERFLEX där Sverige stödjer utbildningen av ukrainska soldater och officerare. Det vi saknat under de magra åren är förmågan till strid på djupet, bortom brigadens manöverområde det vill säga bortom räckvidden för brigadartilleri. För att kunna det måste man både ha långräckviddiga vapensystem och konceptuell förståelse om hur en division strider i en armékår.

Syftet med striden på djupet är att reducera de vapensystem som kan påverka brigader och bataljoner. Striden på djupet förutsätter samordning i alla fem (5) domänerna – land, sjö, luft, cyber och rymd. Att vi lämnat ”bataljonsarmén” och bygger brigader är därför bara halva resan som vi måste klara. Mot en högteknologisk motståndare krävs system av sammanhängande underrättelser, verkan, manöver och uthållighet. I denna utveckling har 1.divisionen, med de fyra brigaderna och övriga divisionsförband, en viktig roll.

I samband med armékonferensen hade alla anställda vid Livgardet möjlighet att bekanta sig med ny teknik som förevisades på H-plattan. Tekniken med obemannade farkoster, såväl markgående som flygande, antingen styrda eller autonoma med artificiell intelligens, är under stark utveckling. Till detta kommer avancerade simulatorer som möjliggör realistisk utbildning, träning och övning.

När vi sammanför dessa olika tekniska och taktiska/operativa utvecklingar träder nya möjligheter fram men även nya hot mot oss, mot våra förband och mot samhället. När stridsfältet blir allt mer transparent, tiden från upptäckt till verkan kortare och räckvidderna längre, då måste det påverka hur vi utbildar, tränar och övar.

Jag välkomnar diskussioner om detta så att alla förstår att vi inte ska förbereda oss för det förra eller ens nuvarande kriget utan för morgondagens krig.

Om vi blickar tillbaka i Arméns och Livgardets historia kommer vi se stora segrar, men dessvärre även förluster. Under Trettioåriga kriget införde Sverige framgångsrikt lätta fältkanoner som skapade ny rörlighet och högre tempo på stridsfältet.

I slaget vid Lund(1676) kombinerades infanteriets uthållighet med kavalleriets rörlighet. De senare kom tillbaka till slagfältet i sista stund efter att ha drivit iväg den danska vänsterflygeln. Vid slaget vid Narva (1700) lyckades våra föregångare genom kraftsamling (och med vädrets hjälp) besegra en numerärt överlägsen rysk styrka.

Som exemplen ovan visar har våra föregångare kunnat införa och nyttja ny teknik och kunnat utveckla och anpassa stridstekniken och taktiken.

Vi inte bara kan göra det igen, vi måste göra det! Är du redo för morgondagen?
POSSUNT NEC POSSE VIDENTUR

Överste Gustaf Dufberg,
Gardes- och militärbaschef

Överste Gustaf Dufberg bärandes den nya paradridhjälmen. Foto Försvarsmalten

Kungen inspekterade livbataljon

Text: Major Emilio Bocangel, Ställföreträdande chef för livbataljon

I vackert höstväder genomförde H.M. Konungen en inspektion av livbataljon. Det var den första inspektionen på 11 år. Ca 450 yrkesofficerare, gruppbefäl, soldater, värnpliktiga samt 50 hästar stod uppställda på inre borggården när konungen tog emot förbandet.

Det var en mäktig syn som mötte stockholmare och turister när livbataljon med LDK i täten paraderade från Kungsträdgården över Norrbro och upp till Kungliga slottets inre borggård. Att H.M. Konungen inspekterar livbataljonen tillhör inte vanligheterna. Senast det genomfördes var 2014 men nu, den 27 oktober 2025, var det dags igen.

Livbataljon med LDK i täten paraderar på Norrbro. Foto: Amanda Gahm, Försvarsmakten.

Inspektionen hade föregåtts av noggrann planering och förövning. Hela bataljonen deltog i inspektionen. Själva datumet låg väldigt bra i tiden då båda bataljonens värnpliktskullar fanns tillgängliga och kunde delta.

Således utgjordes bataljonen av bataljonsledning med stab, Livkompaniet (GSS/K), Livskvadron till häst och till fots (GSS/K) samt 3.komp, d.v.s. de värnpliktiga, där hälften låg inne sista veckan av sin grundutbildning och den andra hälften hade påbörjat sin grundutbildning endast 11 veckor tidigare.

Kl. 12.00 klev H.M. Konungen ut på inre borggården och tog emot bataljonen och möttes av ett unisont ”Gud bevara Konungen”. Efter parad för fanan genomfördes inspektionen och konungen höll därefter ett kort tal där han vände sig till bataljonens personal. Det var ett fint tal som rörde alla bataljonens personalkategorier, heltidsanställda som värnpliktiga.

Konungen vände sig till både de värnpliktiga som snart skulle mucka samt de som nyligen ryckt in.

”- Jag är mycket nöjd med bataljonens prestation som helhet. Detaljer går att förbättra men givet förutsättningarna var helhetsresultatet väldigt bra.” – övlt Peter Kihl, C livbat.

Delar av Livskvadron i slottsbacken. Foto: Amanda Gahm, Försvarsmakten.

*Grenadjärkompani ur Livkompaniet.
Foto: Amanda Gahm, Försvarsmakten*

Talet knöt också an till livgardets historiska koppling till Stockholm och Kungahuset, från 1500-tal till dagens organisation med livbataljon och dess skarpa bevakningstjänst och ceremonitjänst.

H.M. Konungen berörde också bataljonens krigsuppgifter och förmågan ”att kunna göra både och” som kännetecknande för livbataljonen.

Efter det korta talet utropades ett fyrfaldigt leve för H.M. Konungen vilket ekade över innerstaden innan konungen återigen tackade och inspektionen var över.

*H.M. Konungen inspekterar, tätt följd av stabschef och adjutant.
Foto: Amanda Gahm, Försvarsmakten.*

Fanvakten och regementsfanan. Foto: Christian Ekstedt, Försvarsmakten.

Därefter talade överkommendanten i Stockholm, generallöjtnant Carl-Johan Edström, kort till förbandet innan det var dags att återgå till Kavallerikasern och Kungsängen.

Anhöriga deltog

På Kungliga slottets inre borggård hade anhöriga fått möjligheten att bevittna inspektionen från nära håll. Den möjligheten nyttjades ordentligt och uppslutningen var god. -Vi tror att det fyller en viktig funktion för personalen, att kunna visa upp en del av det vi faktiskt gör på detta sätt och under högtidliga former.

Nöjd personal

- För oss är det ju normal verksamhet men det ger ändå mycket och skapar gemensamma minnen, inte bara för soldaten eller yrkesofficeren, utan för de anhöriga också, säger Peter Kihl.

Normalt sett genomför livbataljon en stor mängd ceremonier och parader under ett verksamhetsår men det är alltid i ett sammanhang där någon annan aktör har huvudfokus. Inspektionen särskilde på så sätt att H.M. Konungen vände sig direkt till bataljonen och dess personal. Vid inspektionen var bataljonen också samlad på en plats vilket också är ovanligt. Normalt sett genomförs ceremoniverksamhet i mindre enheter eller på olika platser.

Sammantaget upplevdes det som stärkande att göra en gemensam ceremoni som hel bataljon.

- Det var uppskattat med en inspektion och särskilt att det vände sig till alla personalkategorier vid bataljonen. Det var också kul att se att så många av bataljonens anhöriga fanns på plats på inre borggården när den möjligheten nu fanns. Det förstärkte känslan av att inspektionen genomfördes inte bara som en kontroll, utan även med en omtanke och för att visa uppskattning för det jobb som bataljonens personal lägger ner i statsceremonin.

Efteråt lät H.M. Konungen meddela att han var mycket nöjd med inspektionen samt att framtida inspektioner bör genomföras med ett tätare intervall. Livbataljon är redo när det är dags igen!

Militärpolisbataljonen rustar för framtiden - Målbilden är tydlig

Militärpolisbataljonen har i vår analys legat i framkant vad gäller framtida krav och nödvändig planering.

Nato Military Police Centre of Excellence i Polen har betonat behovet av att snabbt återta stridsförmåga och kunna verka som militärpolis i divisionens bakre områden. Efter deltagande som observatörer i en multinationell militärpolisövning i Spanien och i nära dialog med internationella kollegor bekräftas att arméns analys varit korrekt

- Bataljonens väg framåt ligger ungefär två år före stora delar av Nato. Flera nationer samlar nu kunskap, etablerar MP-bataljoner och formulerar planer mot samma mål som vi redan påbörjat. Vi har fattat rätt beslut, lagt en tydlig plan och är på god väg att nå våra mål.

Låt oss berätta kort kring 2025 års verksamhet. Under året har bataljonens huvudfokus varit att lösa krigsuppgifterna, att återta stridsförmågan och att förbereda för insatser mot fientliga special-, jägar- och underrättelseförband i divisionens bakre område. Bataljonens personal har redan en god kapacitet att lösa huvuduppgiften — att upprätthålla allmän ordning och säkerhet — vilket gjort att fokus under året i stället lagts på säkerhetsoperationer och krigsfångtjänst.

Dessa två områden kommer att övas mer fördjupat under 2026 års krigsförbandsövning.

MP Skvadron fältuppställning under övning, med befordran av soldater. Foto: Håkan Isacsson

Bataljonen har aktivt deltagit i arméns övningsserie och bidragit till divisionens förståelse av militärpolisfunktionen. Efter sommaren genomfördes en fältövning i ett av divisionens troliga insatsområden, där våra befäl spelade på våra huvuduppgifter. Lärdomar från fältövningen med tidigare erfarenheter har kombinerats med modern teknik och omsatts i ny taktik som nu integreras i krigsförbandsutvecklingen. Militärpolisens säkerhetsoperationer skapar förutsättningar för att upprätthålla rörlighet i divisionens bakre området — vår uppgift är slutligen att minska friktioner och möjliggöra brigadernas stridsförmåga.

Under höstens arméstabsövning deltog stora delar av bataljonens yrkesofficerare, vilket bidrog till vidareutveckling av metoder, taktik och samarbeten. Våra värnpliktiga, kontinuerligt anställda och tidsvisanställda har genomfört både befattnings- och stridsutbildning med skarp ammunition — förmågan till strid återtas.

Internationella kurser har under året genomförts inom NORDEFCO och Nato, vilket stärker vår förmåga att leda såväl nationella som multinationella förband. Samarbetet inom militärpolisfamiljen är viktigt för att vi ska kunna lära av varandra och utvecklas gemensamt. Inom kort kommer vi även att få möjlighet att ta del av ukrainska militärpolisens erfarenheter av hybrida hot — ett område som redan påverkar Sverige och som blir än mer centralt i händelse av krig. Samarbetet med Ukraina är avgörande, både för att stödja dem och för att själva lära av deras erfarenheter.

I slutet av året fokuserar plutoncheferna på utbildning och kompetenshöjning tillsammans med sina soldater för att nå årets målbild. Innan juledighet genomförs en utbildningskontroll som ska utvärdera hur långt vi kommit och vad som behöver justeras inför nästa års verksamhet.

Vi avslutar 2025 med att hedra vår historia och dem som försvarat Sverige före oss, med den fjärde december och slaget vid Lund — ett datum som nästa år markerar 350 år.

Nordkalotten, påfrestande miljö för militär verksamhet, sommar som vinter. Foto: Försvarmakten

2026 innebär en ytterligare ambitionshöjning där förbandet kommer att övas intensivt med crescendo i Cold Response och vår egen krigsförbandsövning.

Planen ligger fast, planen är rätt och förbandet görs redo — vi blir ständigt mer effektiva och farligare för fienden.

God jul och gott nytt år.

Övlt Håkan Isacsson

Tradition & Kamratskap – Då, Nu och Sen.

Tradition, kamratskap och stöd till vårt regemente Livgardet är de ord Livgardets kamratförening oftast förknippas med. Så känner jag för vår tidning Livgardisten!

Det är genom att hedra Livgardets traditioner, att umgås och dela erfarenheter och minnen som vi tillsammans fortsätter att förvalta det unika arv vi fått ta del av och känner stor stolthet över att vara en del av.

Stanna upp en stund och reflektera över vad Livgardet har betytt för dig?

Mina tankar går till ett citat av okänd källa: *"Vi är inte formade av det vi minns, utan av det vi inte kan glömma – traditioner är de oförglömliga."*

Vill du föra vår gemenskap vidare i form av text och bild tar vi tacksamt emot ditt bidrag. Det går bra att skicka in året om till Kontakt@livgardetskamratforening.se.

Jag vill avsluta med ett stort TACK till er som läser Livgardisten och bidrar till dess innehåll.

Väl mött

Andreas Olsson, Redaktör Livgardisten

*Fanbärare på nationaldagen skansen.
Andreas Olsson, kamratföreningen. Foto: Försvarmakten*

Vackra som tennsoldater

Text och Foto: Sten Aleman

Svea livgardes musketerarkår fick detta omdöme av en dam i Wismar under Schwedenfest, dit vi var bjudna av borgmästaren, för att manifesterade de historiska banden till Konungariket Sverige. Den korta bakgrunden är att Sverige efter 30-åriga kriget, bland de tyska landvinningarna fått Hansastaden Wismar.

Den förvaltades till invånarnas belåtenhet, med rättssäkerhet och Axel Oxenstiernas välsmorda oväldiga byråkrati, som stod i bjärt kontrast till det omgivande feodala Mecklenburg.

Dock tvingades Sverige 1803 panta bort staden till Mecklenburg på 100 år. 1903 när panten kunde lösas var det politiska landskapet förändrat, så Wismar fördes då formellt över till det Tyska riket, under högtidliga former.

100 år senare när DDR kollapsat och man letade efter något som skulle sätta den nergångna staden på kartan, så kom man på ”Vi var de sista svenskarna i Tyskland”. Schwedenfest föddes och vi bjöds dit första gången 2003.

I slutet på augusti varje år fylls denna lilla vackra stad av 100000 besökare och svenska flaggor.

Det är mat och ölstånd och annat tingeltangel, samt en god och trevlig stämning. Man sätter stort värde på svenska inslag som orkestrar, kräftskivor, samt militärhistoriska uppvisningar framförallt på torget ”Am Markt” framför det vackra rådhuset.

Kåren uppställd framför Rådhuset.

Marsch från förläggning till paraderna i stadskärnan.

Samling till Kräftskiva på Arsenalen.

Schwedenmahl i St Georgienkirche.

Vi visade det som Svea livgarde står för, vaktavlösningar och stridsuppvisningar baserade på 1846 års Reglemente för fotregementena, Vi förlades på Jugendherberge Am Schwedenstein, 2 km från stadskärnan i ett lugnt och grönt område.

Detta ligger på ”Juri Gagarin Ring”, vilket gjorde att ”vi” redan 2003 döpte om det till Juri Gagarin Kaserne, vilket en taxiförare, som någon anlitat en kväll, självklart inte visste vad det var.

Förutom våra uppvisningar genomfördes sista dagen en större gatuparad med hundratals deltagare, bland annat ”Lange Kerls”, Fredrik den Stores 2 meter långa gardister.

Vi bjöds på två större middagar: Schwedenmahl, stadens stora officiella middag, 300 gäster och kvalificerade gäster som delstatspresident, svenska ambassaden mfl, samt en kräftskiva i det gamla svenska tyghuset, med Carl XI:s namnchiffer. Här tillhandahölls en sångbok med snapsvisor, översatta till tyska och vice versa.

Dagen efter hemkomst kom ett tackbrev från borgmästaren, där han bjöd oss tillbaka nästa år. Vill du uppleva något trevligt, så rekommenderar vi Schwedenfest. Dock boka hotell i god tid.

Bilder från året

Värnpliktiga och officerare ur Livbataljon deltar i ceremoni för kronprins Haakon. Ceremonin genomfördes tillsammans med soldater och officerare ur Danska och Norska gardet. Juni 2025, Oslo. Foto: Andreas Olsson

Ceremonin genomfördes under det nordiska gardistutbytet som i år genomfördes i Norge. Foto: Andreas Olsson

Kamrater tillbords vid lunch på "K-Märkt" på Svea livgardes gamla kaserngård. Foto: Håkan Hedlund

Middag i samband med årsmötet på mässen, Kavallerikasern. Hedersgäst Anders Bredesen president i Norges gardistförbund, tillika hedersmedlem i vår förening. Foto: Andreas Olsson

SIGURD IVAR GÖR KRIGSFÖRBANDSÖVNING (KFÖ) 1985 – ett fyrtioårsjubileum 2025

Lars Odrup, pensionär, berättar:

IB 38 brigadspaningskompani (SI) med sina fyra spaningsplutoner grundutbildades 80/81 vid 6.komp Svea livgarde. Våren 1985 var det dags att pröva vingarna och mj Anders Emanuelson (bland oss yoff kallad "Emma") var kompanichef och jag, kn Lars Odrup, hans ställföreträdare under den treveckors KFÖ som gick av stapeln på Svea livgardes övningsfält och på Härads skjutfält väster om Stockholm. Efter mobiliseringsövningen i Roslagen åkte SI till Sundby repövningsläger där en febril utbildning tog vid.

Många bekanta ansikten återkom, bland annat skridskoåkaren Tomas Gustafson som var en mycket duktig gruppchef. De båda mcordonnanserna Svedberg och Rozalski var också ett trevligt återseende. Kompaniet hade också en kok- och packgrupp som Göran Carell chefade över.

Innan slutövningen mot P 10 GU-bat beslöt kompch att jag skulle genomföra en övning i fast spaning och den skulle äga rum lördag/söndag innan avmarsch till Häradsfältet utanför Strängnäs.

En ambitiös plan upprättades. SI skulle upprätta åtta observationsplatser (opl) runt vägsystemet i Lerberga skog och fienden skulle representeras av SI egna tgb11/13.

Varje bil skulle ha skyltar på sidorna med en eller flera siffror. När personalen på opl såg siffran skulle de rapportera till den egna slutna delen några tiotal meter bakom:

– Tio!

Där skulle gruppchefen slå i ett omfattande kompendium som jag färdigställt och på sidan tio skulle det finnas en bild på t ex en BMP-1 och siffran 9. Fordonet skulle då identifieras som ett av nio pansarskyttefordon och rapporteras till kompanistaben via plutonchefen som uppehöll sig vid en grupps slutna del. Vid kompanistaben skulle rapporten sammanställas och gå till brigaden (BA) om att ett motsskomp var under förflyttning mot X. När övningen var klar hade en med stridsvagnar och fältarbetsresurser förstärkt motoriserad skyttebataljon passerat genom Lerberga skog.

Alla fordonsförare hade en uppsättning skyltar med siffror att sättas på fordonens sidor och en komplicerad plan för hur de skulle köra.

Allt var planlagt in i minsta detalj. Utom att nätter på våren kan vara väldigt mörka och att jag borde studerat väderleksprognosen. Ett ihållande regn drog nämligen in över den redan nattsvarta Lerberga skog.

Att något inte stämde med den lysande planen upptäckte jag framåt 23-tiden då det hördes högljutt prat och man kunde se ficklampor blänka framför flera oplatser.

Förhör med första bästa fordonsförare:

– Varför i h-e står ni och vrålar framför observationsplatserna? Och lyser med ficklampor som på Gröna lund?

– Ursäkta men det är så mörkt så vi måste hjälpa killarna på oplatserna eftersom de inte ser skyltarna med siffror. Vi försökte men regnet gör att bildförstärkarna är nästan oanvändbara.

Därför åker vi runt och ropar våra siffror

Jag fick gilla läget och Lerberga skog ekade fram till kl 0200 av en kommunikation som passade illa i en situation där ljus- och ljuddisciplin var högsta prioritet.

Vid utvärderingen efteråt var Emmas omdöme att det var en välbehövlig övning i vad avser tjänst på oplats och att min idé med fordon och skyltar var i teorin briljant. Men bara i teorin.

Något stukad bestämde jag mig för att revanschera mig vid övningen mot P 10 veckan därpå.

Måndag morgon förflyttade sig SI på sex olika täter till Härads skjutfält. Övningen mot P 10 hade börjat. Vi lyckades innästla med bara en mindre incident då kompanistaben kom i krig med en avdelning från P 10 och sedan förföljdes under några kilometer. Under innästlingen havererade kokgruppens bil och fick under resten av övningen bogseras av packgruppens lastbil. Man kan nog inte kalla den processionen för innästling men de kom fram utan vidare missöden. Kokgruppen leddes av den eminente gruppchefen Vesterby och var väsentlig för kompaniets moral och välbefinnande även om spaningsgrupperna ibland levde på frystorkade portioner.

En morgon nämnde Emma till mig att BA (brigaden) var lite slö i att ge oss underrättelser om våra egna och motståndaren. Fienden hade vi visserligen koll på själva men vad högre chef gjorde för bedömning om fiendens avsikter var höljt i dunkel.

Emma hade dock en idé:

- Vi kallar hit en stabsmedlem från fienden!
- Fienden?
- Vi ropar upp t ex VJ 5 och stämmer möte här vid vägskalet!
- Och du tror att de är så lättlurade?
- Ja.

Efter lite rattande på frekvensrattarna hittade vi P 10:s stridsledningsnät och Emma angav en fiktiv avsändare och begärde samverkan med VJ 5 vid vägskalet X..... Y.....

Jag kan ha fel men tror mig minnas att Emma lade till en rysk accent som hade platsat på en buskteater och sade för mig själv att om det här fungerar så kan jag lika gärna bli monark i Sverige.

Vi väntade spánt och efter trettio minuter dammade en radioelva in i vägskalet och en kapten vid pansartrupperna hoppade glatt ut med en bunt kartor i handen.

Vi hade ställt oss så att våra vita armbindlar inte var synliga och kaptenen blev minst sagt förbluffad då vi avslöjade oss som lede fi.

Kaptenen protesterade vilt och anklagade oss för fusk men bands trots detta vid ett träd och vaktades av två spaningssoldater. Hans fickor genomsöktes och Emma tog med kartorna och försvann till SI stab.

Sedan hände något som jag i någon mån ångrar i dag. De båda spaningssoldaterna var finstalande och roade sig med att på bruten svenska läsa ett privat brev som skickats till honom. Efter någon minut avbröt jag föreställningen och brevet stoppades tillbaka i hans ficka.

Efter en ursäkt av mig släpptes han lös och vi skildes åt, inte direkt som vänner men med en viss ömsesidig respekt.

Att köra med det här tricket en gång till bedömde vi som lönlöst.

Under resten av övningen bedrevs mest fast spaning och tydligen skötte vi oss till belåtenhet eftersom vi senare fick lovord vid utvärderingen.

Avrustningen skedde vid Sundby repövningsläger och märkligt nog var det minimalt med materialförluster och utryckningen skedde i god ordning.

Jag blev anställd vid I 16/Fo 31 1974 och trots mina tjänsteår var denna min KFÖ den första jag gjorde som yrkesmilitär.

Tack till alla som var med.

Är du ännu inte medlem i Livgardets kamratförening?

Välkommen med din anmälan!

Gå in på www.livgardetskamratforening.se

**Medlemsavgiften är 150 kr/år och 75 kr/år för familjemedlem
skriven på samma adress som medlemmen**

Ny byggnad klar till UtbE på Granhammar

Foto: Fredrik Nordman, Försvarmakten

Torsdagen 24 oktober var det invigning av Utbildningsenhetens (UtbE) nya byggnad på Granhammar, by 353B. Byggnaden ska husera UtbE ledning, delar av funktionsavdelningen samt övnings- och skjutfältsavdelningen. Målet med byggnaden är att få en god arbetsmiljö och minst vidmakthålla funktionalitet kopplat till Kungsängens skjutfält.

Objektsnumret är 2021584 vilket talar om att det är gammalt och inskickat i linjen 2021, byggnationen har dock skett under 2025 med invigning enligt ovan, det som återstår innan byggnaden är i full drift är att fullfölja fiberdragning och att slutföra möblering. Senast vid årsskiftet ska verksamheten vara i fullgång i byggnaden. Tack till alla som varit inblandade i projektet och byggnationen, bla objektsledare Fredrik Nordman LplE M och projektledare Win Ngo FortV.

Det som närmast står på tur avseende byggnationer på Granhammar är drivmedelsskrämtak, skrämtak och byggnation av nya vaktlokaler i olika format. Dessutom ska det byggas växlingsstall utanför garnisonsvakten, detta för att möjliggöra återhämtning och rehabilitering för hästarna inne på kavallerikasern.

Del av personal ur Livgardet som kommer att nyttja byggnaden.

Invigningstal, från vänster stf C Livgardet övlt Stefan Friberg, C UtbE major Magnus Gerhardsson och projektledare Win Ngo. Klippning av invigningsband.

Utöver nybyggnation pågår även ett vidmakthållande av infrastrukturen, utan detta är det meningslöst att bygga nytt. Det är ett omfattande och kontinuerligt underhåll vilket inte alltid syns eller märks. Men det är även anpassning av målverkstad för att upprätthålla såväl arbetsmiljö som verksamhet och kommande är genderanpassning av kaserner.

På Kavallerikasern har ridbanan blivit klar och är i full drift, det har varit slutbesiktning av skrittmaskin, karantänsstall pågår och ett antal verksamhetsanpassningar av större eller mindre karaktär.

Även på kavallerikasern är det ett stort behov av underhåll med anledning av att ROT inte har genomförts på fantastiskt många år.

Därför är det extra viktigt att pågående planering av ROT fullföljs och avslutas i ett genomförande. Detta påtalas förhoppningsvis av alla.

Stefan Friberg
Stf C Livgardet

BETRAKTELSE I ADVENTSTID

Det vart sommar och det vart höst...och därefter ljus mitt i vintermörkret.

Ja, det vart sommar. Och vilken sommar! Det har varit fantastiskt roligt att få vara i fält med Livgardets unga befäl och pliktade i sommar. Många fältkorum blev det och särdeles fina möten invid skog och sjö.

Under sommaren firades också Veterandagen vid Sjöhistoriska museet, där jag rörde till tårar under Flygvapnets överflygning och formation Missing Man.

Livgardet, var givetvis rikligen representerat på Veterandagen med C LG Överste Dufberg i spetsen. Veterandagen högtidlighåller minnet av de som har tjänstgjort på utlandsmission, de som har stupat och är en viktig mötesplats.

Personliga möten är nyckeln till det mesta. Nu då jag har övergått från vikarie till ordinarie, är det om möjligt, än mer meningsfullt och roligt att få ge av sin tid och sitt engagemang.

En officer frågade mig på en övning, vad är annorlunda med Livgardet, varför väljer du detta framför en vanlig prästtjänst?

Svaret är, därför att det känns rätt i hela mig. Spännvidden är så stor.

Det är fältmässigt och flott, leriga kängor och lackskor, det är hästar och hundar, musiker, kavallerivändningar och bågskytte med MP.

Det är allvar och skratt om vartannat och mitt i detta, uppstår möten och riktigt fina samtal.

Ja nästintill dagligen med dessa fantastiska kvinnor och män.

Duktiga ledare, ödmjuka och professionella som få.

Bildtext över:

C LG Överste Dufberg, omgiven av LGs nuvarande och föregående regementsförvaltare Kabaca och

Lundin, samt undertecknad. Foto: C Boltenstern

Bildtext under: Rikshemvärnschef Generalmajor Swaan-Wrede

flankerad av Fältprost Ahlén och Garnisonspräst Boltenstern.

Fältprosten höll ett vackert och uppskattat korum under

Veterandagen. Foto: C Boltenstern.

Livgardet är levande historia. Vårt gardes rika historia är en styrka för framtiden.

Den 6 november högtidlighöll Livgardets Kamratförening Gustaf Adolfsdagen i Gustaf Adolfsparken under ordförande Överste Hedlunds goda ledning. Närvaron har vuxit med ett större antal medlemmar än tidigare år.

Vi noterade även ett ökat intresse från yngre livgardister och det bådar gott för framtiden!

Nu då vi närmar oss midvintertid, kan vi glädjas åt ljusets ankomst som är grunden till vårt julfirande.

Vi tänker särskilt på alla de livgardister som tjänstgör under julhelgerna. Vi är alla så stolta över att få beskydda och tjäna H.M Konungen och hans hus, Sveriges land, vår riksdag, regering och allierade i Nato.

Med önskan om en fin advent och välsignad juletid.
Annika Boltenstern

*De yngre livgardisternas närvaro i Gustaf Adolfsparken visar på ett ökat intresse för Livgardets historiska arv.
Foto: A Boltenstern.*

Du vet väl att att du kan beställa fina presenter och samtidigt stötta Livgardets kamratförening?

www.livgardetskamratforening.se

Vid minnesstenen hölls en andakt med kransnedläggning. Konungens gamla fältpsalms framfördes och det blev en värdig stund till minne av Slaget vid Lützen. Foto C Boltenstern.

Föreningen gratulerar!

Robert Nuse
Jan Bredden
Per Eglander
Dag Lidén
Kalle Vemmel
Johan Sjöholm
Mikael Boox

60 år

Gustaf Dufberg
Ulf Söderholm
Olof Kärn Sund
Anders Stach
Jörgen Ek
Heléne Kindström
Magne Hvam
Carl-Adam Drakenberg
Thomas Wallberg
Ulf Schröder
Michael Dorn
Ulrika Andersson
Johan Benson
Håkan Nyberg
Stefan Nacksten

55 år

Patrik Råberg
Dan Morast
Patrik Hansson
Petter Enander
Gustav Bengtsson
Per Thorn
Ingvar Mattsson
Paula Silfverstolpe
Magnus Nyström
Georges Sinclair
Daniel Wessén
Thomas Torkelsson
Nicklas Åslund
Miklos Kristof Pall
Annika Boltenstern

50 år

Daniel Westbom
Fredrik Ruuda
Hans Rosenberg
Kristoffer Nordmark
Magnus Nordbäck
Anders Wahlgren
Stefan Andersson
Markus Wilkens

100 år

Hans-Erik Grimsrud

95 år

Carl Gerhard Sundberg

90 år

Tom Höglund
Christer Nedström
Inger Nyström
Harald Emtell

85 år

Britt-Marie Göthlin
Siw Lihufvudh
Christer Manhusen
Per Nauckhoff
Thomas Eckered
Winnie Persson
Jan Östlund

80 år

H.M. Konungen
Rolf Westlin
Helen Wickström
Pia Schwalbe
Hans Göthlin
Roland Ripmark
Jan Pallinder
Gunnel Erkhoff
Göran Wellner
Carl Kleman
Lennart Wörn
Ingvar Heed

75 år

Lennart Lagervall
Jan Schüllerqvist

Jan M C Lagerwall
Bruno Björkström
Jörgen Elfving
Lars Odrup
Lars-Olof Nilsson
Magnus Wretman
Sten Wallin

70 år

Michael Moorgrove
Thomas Roth
Elisabeth Rask
Pia Alshammar
PG Eklöf
Susanne Forsell
Lena Tydén
Susanne Medin
Thomas Johansson
Lars Granqvist
Birgitta Ingevall
Anna Hanborg
Peter Johnson
Claes Boltenstern
Anders Johansson
Lars Ekstedt
Anders Ek
Nils Dewär
Andreas Tydén
Nils Fransson
Lars Abrahamsson

65 år

Hjalmar Staaf
Marie-Louise Troilert Dahlberg
Mats Lekman
birgitta gavelius
Anders Bengtsson
Åsa Gustafsson

Foto: Amanda Gahm, Försvarsmakten

Foto övre: Christian Ekstedt, Försvarsmakten. Foto undre : Amanda Gahm, Försvarsmakten

Ví önskar alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

Fredrik Adelsköld

Magnus Almquist

Erik & Syréne Alphonse

Christina Anderberg

Jan Bajer

Lilia & Bengt Baldesten

Johan Bark

Sverre Bengtsson

Mikael Boox

Kjell Cronvall

Åke Dahlborg

Carl-Adam Drakenberg

Anders Drotte

Staffan Elmgren

Harald Emtell

Leif Erkhoff

Margareta Eson Landström

Peter Flensburg

Nils & Lisbeth Fransson

Jonas Fröberg

Joakim Genetay

Hans Göthlin Mölnbo

Björn Gärde

Ingvar Heed

Ulf Hilonen

Mikael Jansson

Bertil Johansson

Mats Johansson

Bo Jutner

Bertil Kersfelt

Carl Kleman

Olof Kärnsund

Björn Landström

Ulf Erik Larsson

Staffan Lind

Åke Linderöth

Ulf Lindskog

Paul Liska

Göran Ludvigsson

Lars Malmström

Staffan Marelus

Lisa Mobrand

Christer Nedström

Fredrik Nord

Mats Norman

Edgar Nyström

Andreas Olsson

Jan Pallinder

Stig Palm

Carl Magnus Pontén

Jens Rick

Johan Robinson

Peter Solomon

Urban & Pia Schwalbe

Hjalmar Staaf

Olle Strid

Leif Törnquist

Hans von Schreeb

Göran Wellner

Mona Westerlund Lindberg

Magnus Wretman

Ingegerd och Kim Åkerman

Karin Ås Lindgren

Leif Ölmeborg

